

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnistvu prejemam:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5:50
na mesec 1:90

Izda ja vsak dan sveder izvenredni nedelje in praznika.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Naredna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6:50
na mesec 2:30

za Nemčijo:
celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravnistvo: Knafljeva ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Še enkrat Elsner.

Višjesodni svetnik Elsner je že dolgo časa kandidat za mesto deželno-sodnega predsednika v Ljubljani, če tudi se danes ni posrečilo, ga postaviti na to mesto, s tem še nikakor ni rečeno, da se to ne zgodi morda že jutri. Grški višjesodni prežidij in kranjski »Volksrat« čestita namreč na vsak način spravi na mesto deželno-sodnega predsednika v Ljubljani funkcijonarja nemškega mišljenja. Ne samo, da se s tem okrepi nemstvo na Kranjskem, marveč tudi iz drugih političnih ozirav.

Zadnjič dva leti smo slišali, da se bodo v Ljubljani slovensko uradovanje, ki se dolgo ne ustreza jezikovni ravnanosti, zamenjali po državnih osnovnih zakonih, nekoliko utesniti in razširiti veljavo nemškega jezika pri sodišču. Dejstvo je tudi, da se je to utesnjevanje slovenskega uradovanja deloma že izvedlo in šker pomeni to — brez ovinkov rečeno — reformatio in peius. V vse to delovanje za utesnitev slovenskega uradovanja je posegel vmes Elsnerjeva roka in to od tedaj, kar je bil deželno-sodni svetnik v Ljubljani Adolf Elsner imenovan višjim svetnikom v Gradcu in sodnim inspektorjem. Ni treba ponavljati, kar smo že svoj čas pisali o Elsnerjevih germanizacijskih prizadevanjih, približamo le to, da je bil Elsner tisti, ki je »nasvetoval« okrajnemu sodišču ljubljanskemu, naj pupilarni denar nalaga enkrat pri mestni hranilnici, enkrat pa pri nemški šparkasi. Kaj to pomeni, če sodni inspektor kaj nasvetuje, ni treba še praviti. In če se upa kaj takega »nasvetovati«, kako mora šele postopati v drugih stvareh!

Pa se nekaj! Javna tajnost je, da sta se nekako pred dvema leti hotela umakniti v pokoj predsednik Levičnik in podpredsednik Pajk. Višja oblastva so poskrbela, da tedaj nista izvršila svojega namena. Višji, oblastvom se takrat še ni zdel umesten čas, Elsner je bil šele imenovan za višjesodnega svetnika in ker bi bil vendar čudno, da bi bil kar naenkrat avanziral za ljubljanskega deželno-sodnega predsednika, sta morala Levičnik in Pajk ostati. Sedaj se je grški gospodov delo primerilo, da uresničijo svoj namen. Sicer

se je Levičnik povrnil na svojo mesto, ali nihče ne ve, za koliko časa, pač pa je evidentno, da je Elsner kandidat za to mesto in da ga hoče grško nadsodišče po vsi sili spraviti v Ljubljano za deželno-sodnega predsednika.

Če bo Elsner kdaj imenovan, nastane doba krutega zapostavljanja slovenskih sodnih uradnikov in brezobzirnega utesnjevanja slovenskega uradovanja, in gorje onim, ki ne bodo hoteli služiti ponemčevalnemu sistemu.

Če bodo imenovali Elsnerja, bodo morali izgniti s površja stari izkušeni sodniki, na njih starejši sodniki, katerim ne bo mogoco služiti pod mlajšim režimom. Nobeden ne bo ostal, ki bi ga Elsner preskočil. Njih mesta pa bodo zasedli importirani Bošeki, ki bodo mrevarili slovensčino in katerim na korist se bo moralo vedno bolj utesnjevati slovensko uradovanje, ker ne bodo znali slovensko niti za silo.

Shod slovanskih železničarjev v Pragi.

Praga, 12. septembra.

Tukajšnje manifestacijske slavnosti »Lige« slovanskih železničarjev so se naenkrat razvile v impozantno manifestacijo sedanje slovanske vzajemnosti na kulturnem in politično-gospodarskem polju. — Kakor sem vam bil že na kratko poročal, so se pričele te slavnosti v soboto ter se nadaljevale v nedeljo, dne 11. t. m. in se zaključile danes v ponedeljek, dne 12. t. m.

V nedeljo dopoldne se je vršil v obširni dvorani žofinske restavracije v resnici veleimpozanten shod železničarske »Lige«, kojega so se osebno udeležili razni zastopniki mest, okrajev in drugih javnih korporacij. Imenom kral. gl. mesta Prage je shod pozdravil župan g. dr. Gros. Shodu so dalje prisostvovali razni drž. in dež. poslanci, med drugimi tudi naša drž. poslanca gg. Hribar in dr. O. Rybář. — Tisočgla množica je posebno burno in gromovito pozdravila našega živšega ljubljanskega župana. Za »Društvo jugoslovanskih železničnih uradnikov« je pozdravil shod njega pred-

sednik, g. Ivan Zorec iz Trsta, zahvaljujoč se v prvi vrsti za nadvse priščen in iskren sprejem Slovencev ter dalje naglašujoč, da slovanska vzajemnost, posebno češko-jugoslovanska, ni tako mlada. Vše pred 100 leti so posamezniki delovali skupno na kulturnem polju, a danes delujejo za isti, že v bolj praktičnih oblikah izraženi ideal v strujenih, organiziranih masah. Prišli smo k vam, bratrom, da bi se pogovorili o skupnem delu, o skupnih idealih v dosego pravice, ki nam gredo kakor Slovonom in ljudem, da bi potem zamogli živeti življenje, primerno človeku. Danes moramo zopet nastopiti proti edinemu skupnemu sovražniku od nekdaj. A sedaj je povsem drug položaj nego pred 100 leti. — Proseč vas, bratje Čehi, za nadaljno pomoč v našem boju, vam kličem v pozdrav: krepek »Na zdar!« (Burno ploskanje).

Po pozdravnih govorih ostalih delegatov iz Galicije in Bosne so se začele obravnavati točke dnevnega reda. — Predmet dnevnemu redu so bila vprašanja: službena pragmatika, ureditev pokojnin železničarjem, starostno zavarovanje in zavarovanje zoper nezgode, ureditev službe in gnotnih odnosov, reorganizacija c. kr. državnih železnic ter jezikovno vprašanje avstrijskih železnic.

O službeni pragmatiki je podal obširen strokoven referat kept. dr. Čermák. Po tem referatu pa se sprejela resolucija na min. predsednika bar. Bienerttha in želez. ministra dr. Wrbo približno sledeče vsebine:

»Manifestacijski shod »Lige« slovanskih organizacij železniških uslužbencev v številu 5000 udeležencev s Češke, Moravske, Sleske, Galicije, s Kranjskega, Koroskega, Primorskega, z Dalmacije, Bosne in Hercegovine s soudeležanjem najodličnejših javnih korporacij in v soglasju z dopisom predsednika »Poljskega Kola« najodločneje protestuje proti zatiranju, ki se javlja v gnotnem in narodnem oziru edinole proti pripadnikom slovanskih narodov v železničarski službi. Nič manj energično ne protestuje manifestacijski shod proti preziranju pravice slovanskih jezikov v notranji službi, kjer sedaj vlada samo nemščina. — Sklenje se na osnovni državni zakon, prosimo za najobsežnejše uve-

ljavljenje absolutne narodne enakopravnosti. Zbrani Čehi, Poljaki in Jugoslovani slovesno izjavljamo, da uresničimo z vsemi zakonitimi sredstvi to pravično svojo zahtevo. V tej državi mora do najvišjega mesta pronikniti vest, da se Slovani ne damo niti gnotno niti narodno zatirati. Govori se tako pogosto o vernih avstrijskih narodih. Naj bo tem vernim avstrijskim narodom izkazana pravičnost, proglašena v napisu na dvornem gradu temeljem države.«

Klerikalna baharija.

(Iz Škofje Loke.)

Povodom otvoritve »Slovenskega Doma« v St. Ilju je priobčil »Slovenec« od minule sobote dolgo poročilo pod naslovom: »Naš dan v St. Ilju!« Oko se nam je ustavilo na onem mestu, kjer piše »Slovenec«, da je posebno častno bila zastopana Škofja Loka po »uglednih svojih možeh«. Ker poznamo te ugledne može, ki so si privoščili ta izlet v St. Ilju, od pete do glave, smo se tej neumni bahariji iz sra nasmejali. In kako bi se tudi ne nasmejali! Naj preiščujemo kolikor hočemo, tega ne bomo do sodnega dne izgruntali, kdo jih je pri nas pooblastil, da v St. Ilju »zastopajo« našo Škofjo Loko. Zato se prav nič ne motimo, ako trdimo, da so ti ugledni može zastopali — sami sebe. Da so ti škofjeloski zastopniki v ogroženem St. Ilju morali biti posebno dobre volje pri reševanju slovenstva, nam v zadostni meri pričuje dejstvo, da so se izpozabili celo tako daleč, da so pošiljali razglednice tudi svojim političnim — prijateljem. Že iz silno nerodnih in kljukastih podpisov smo spoznali, v kakem duševnem razpoloženju so se morali takrat nahajati ti škofjeloski ugledniki. Da bi javnost še bolj nafarijali, je »Slovenec« v istem poročilu, na strani 4, priobčil naslednji brzojavni pozdrav iz Škofje Loke: »Živela nova Slomškova (!) trdnjava. — Župane, Cela Škofja Loka je začudeno gledala, kako je mogel naš g. župan priti na to originalno misel, da bi pozdravil šentiljsko — Slomškovo trdnjavo! Iskali smo one tajne zveze, ki bi morda obstajala med našim gospo-

dom županom in Slomškarijo, a najti je nismo mogli na noben način. Končno smo prišli stvari do dna! Kakor je že običajno pri naših značajnih klerikalcih, so tudi to brzojavko, ki se izmed vseh 11 priobčenih brzojavkah na duhovitosti najbolj odlikuje, »Slovenec« učeni uredniki po svoje — izfabricirali! Res je namreč, da je tukajšnji klerikalni zdravnik dr. H. odposlal k šentiljski slavnosti brzojav. To je povedal sam voditelj uglednih škofjeloskih zastopnikov na šentiljski slavnosti, naš dobri znanec Tomažev Pepe in kar je on povedal, to mora biti tudi res. Ker pa pri »Slovenec« baje ne dajo mnogo na pozdrave takega klerikalnega bojevnika, kakor je pravi pošiljatelj navedene brzojavke, so kar sami spremenili brzojavno besedilo dr. H. in mesto njegovega podpisa zapisali kratkoma »župane«, čes, to bo držalo, če pod brzojavko zapišemo naziv najvišjega občinskega dostojanstvenika, kakor pa kakega — dohtarja! Ako ni to res, potem prosimo pravega pošiljatelja brzojavke, da nam v »Slovenec« pojasni celo stvar, ker smo toliko lojalni, da eventualno popravimo, kar se ne strinja z resnico. — Mi pa si štejemo v dolžnost, slovenski javnosti za zdaj poročati o tem dogodku tako, da tudi od te strani spozna naše klerikalce. Pač res, te bahaške klerikalne žabe se že tako napihujejo, da se ne bomo prav nič začudili, ko bodo enkrat — počile od same prevzetnosti!

Iz Štepanje vasi!

Šentpetrski kaplan Petrič je znan klerikalen petelin. Vedno hujška fante in dekleta zoper tukajšnjo Ciril - Metodovo podružnico, ter jim pravi, da je tisti, ki je član, svobodni-mislec in da ne bo nikdar deležen nebeskega veselja itd. Večkrat na teden ti jo maha junaško, klobuk nad očmi, skozi Štepanjo vas v Hruško k svojim devicam, ki se tam shajajo (seveda v božjo čast) s fanti in se vrača z njimi pozno v noč (prepevajoč krasno pesmico: Prej pa ne gremo . . .) v Ljubljano. No, mi mu iz sra privoščimo njegovo veselje, obenem pa mu svetujemo, da bi popustil take nočne izprehode, kajti lah-

LISTEK.

Stari in novi testament.

Soisala Mara Tavčar.

(Konec.)

»Gospa, trmoglavost je bila ravno v rebri, iz katerega je bila ustvarjena Eva, Adamu je ni ostalo dosti, ali nič, zenska je pa vsa dobila!«
»Pustimo Evo v miru! Spoštovanja je vredna, ker se ni šemila, kakor se šemijo sedaj ženske. Če nima dosti las, pa jih kupi, samo da je posočana na visoko in široko, kakor da nosi na glavi babilonski stolp. Me smo se gladko česale, napravile smo si prečo in še glavnik smo si vtaknile v lase, da so le lasje ostali v redu!«
»Eva pa je imela razpletene lase!«
»Seveda takrat pa še ni bilo glavnikov, morda se je česala z rokami!«
»Mogoče je bil Adam kos kavarirja.«

»Kako ste pa sitne ve Mice mi-raste!«
»Jaz sem Mara . . .«
»Jaz Maša . . .«
»Jaz Mjuša . . .«
»Salamenske punce take. Ali niste vse krščene na lepo Marijino ime, pa jih pakedrate, da niso več krščanska imena. Ve ste Mice, pa je, se je zasmejala gospa Bučarjeva.
Pa res, štiri so vezle in šivale in vse so bile Marije, samo radi lepšega

so se podpisavale in klicale: Marica, Maša, Mjuša in Mara.
»Kako pa fanta nazivljete, če mu je ime Janez!«
»Ivan, Ivo, Janko, Jan!«
»In če je Matevž, ali Jaka?«
»Matej, Tejko, Maté in Akee, ali Rado!«

»O šmentana dekleta današnjih dni. Se imena ne puste v miru, kaj se kaj drugega. Katra, ali Špela že noče nobena več biti. Vse nobel in fajn preustvarijo. Ali ni bilo lepo in domače, ko smo poklicale svojega moža: Janez, pojdi k večerji, češpljeva kaša je že na mizi!«

»Me bodemo pa rekle, oziroma kuharica bo prišla, če bo Jera, jo bomo klicale Slavica, in bo dejala: prosim gospoda k večerji, dunajski zrezki s kompotom so servirani!«
»Saj mora biti vse tuje: dunajski zrezki, pariške klobase, beneška polenta, praška šunka, turška kava in kaj vem kaj še vse. Saj pravim, vse tuje, le domačega nič!«

»Še imena otrok pačijo in ne bi svojih. Že na deželi izbirajo imena. Naša mlekarica ima sina Dušana. Kmalu bo v časopisih, da so se stegli fantje: Vlado, Borut in Gojko radi Smiljane, kmečkoga dekleta, hčere Boštjana in Ušperne Bezjakove. Me pa nismo nič izbirale. Katerega svetnika je prinesel otrok v roki, ti-stega ime je dobil. Z otrokom je že tako dosti sitnosti, kdo bi imel še to skrb, kakšno ime bi mu dal. Rojen je bil, svetnika je prinesel s seboj, nešli

so ga h krstu, prinesli nazaj in položili v rodovinsko zibelj. Vse otroke sem v eni zibelki izzibala in postavila na noge. Sedaj pa mora biti za vsako dete nov voz, drag, kakor žefran. Me smo spoštovale stare stvari in ponosne smo bile nato, če smo imele eno stvar po dvajset let pri hiši. Naše mlade pa vsako leto novo opravilo. Ja, taka je sedaj v modi, pravijo, zato pa tudi nič nimajo. Hranile smo me, zato smo pa tudi kaj imele. Pri dunajskih zrezkih se ne pri-brani za hišo in vrt, kakor se je prihranilo pri češpljevi kaši!«

»Zapojmo, zapojmo,« so se oglašile gospodične.

»Pa res! Ali zapojte kaj lepega, domačega, pa ne tistih vriskajočih iz gledišča« je dela gospa Tičarjeva.

»Gospa Bučarjeva, zapele vam bomo pesmico iz preteklih dni, katero je naša Mariica zložila v Gorici v drugem letniku!«

»Povejte mi jo, ker gotovo boste tako pele, da se ne bo razumelo!«
Gospodična Maša Šibenikova je deklarirala Maričino pesem v zadovoljnost navzočih.

Me poskočna smo dekleta iz vseh krajev smo doma, hitro nam tečejo leta, kdo nas pač še ne pozna.
Fletni res so časi v šoli, no, če vse po sreči gre, če pa tudi kadarkoli, kljuka pade — nič ne de!

K'tera hoče »Eins« dobiti mora gledati, da zna — me pa hočmo »lustig« biti »Fünfer« nam korajžo da.

Naj le slišmo, da kdo reče: »Drug tečaj ni prav za nič« mislite, da nas to peče »Ne«, to reče vsak deklči.

Vsak se moti, če verjame, da ljubiti znamo me, srce se nam koj ne vneme, zvite, zvite smo pa vse.

Me že znamo koketirat, saj zato je »ljudski vrt«, šola nam je za kvadrirat, cerkev misliti na smrt.

Naše geslo mora znati, kdor če znati, kaj smo me: »Goljufati in lagati, moškim mešati glave!«

»Pa same sebi! Namesto, da bi studirale, pa takele pesmi,« se je jezila gospa Bučarjeva.

»Prosim, malo zabave je moralo biti, zato smo pa pridno studirale,« je rekla Mjuša. Ko so zapele pesem, je pripovedovala Mjuša, kako rade so imele součenke Marico.

»Me vse smo vedele, da jo bo Ivan poročil, zato smo ji v slovo napisale te-le besede:
»Za vero, dom in za moža, žrtvuj se ti Marija vsa.«
»Menda je bilo to edino pametno, kar ste zapisale v vseh štirih le-

tih studiranja v Gorici. Le pridne bodite gospodične Mice,« je rekla gospa in odšla z gospo Tičarjevo.

Ko so ostale same je vskliknila Marica: »Veselo in razkošno zapojmo o lepih dneh mladosti, da bo zarajalo srce v sladkem hrepenenju, zapojmo o ljubezni, ki je bila vsejana v srce prvega človeka, ki je plantela skozi tisočletja v srcu človeštva in ki ugane in umre z zadnjim človekom!«

Zapojmo našim fantom v slava in čast:

»Povsod sem že hodil po Kranjskem še ne, zagvisno bo moje le kranjsko dekle.«

»Ta je tvoja, ker te snubi Štajere, mirni Pohore!« je zavnelo iz ustec Cesarjeve Mjuše.

»Jaz bom pela o nezvestobi,« je dela Maša Šibenikova.

»Jaz pa o črnih, žalostnih očeh,« je pripomnila Mara.

»Vsaka svojo, to ne gre. Me tri še čakamo na ženine, nam veljaj:

»Dekle ne maraj nič, saj si še mlada, jaz sem pa mlad fantič, kje je še brada!«

Smejale smo se do trdne noči, saj je bilo prijetno tisti čas, ko je bila Marica nevesta. — Bog s teboj, kjerkoli boš hodila!

ko se mu pripeti, da bi se moral dati v tek, in to bi ne bilo zanj ne prijetno, ne častno. Zvečer gre lahko peš v oddaljeno Hrušico, a ko je proslila pred kratkim nekakšna iz Hrušice, naj bi prišel obhajati njene otroka, je morala najeti voz in povrh še plačati primerno vsoto, katero je ta božji namestnik seveda vzela, akeravno mu je znano, da je pri hiši velika revščina, kup nepreskrbljenih otrok in da je bila gospodinja pred kratkim poškodovana od strele. Sicer se pa prav nič ne čudimo, ako je kaplan tak, saj tudi njegov delodajalec župnik Pavlič ni za las boljši. Nek posestnik iz Štepanje vasi je pred kratkim naročil mašo, katera bi se imela brati pri Božjem grobu kot obletnica umrlega sina. Ker pa maše le ni bilo, je bil posestnik vendar toliko pogumen, da je šel vprašat župnika, zakaj ni maše. Izvedel je pa v presenečenje, da zato ne, ker ni prišel z vozom ponj. Ko je zahteval posestnik natančnejšega pojasnila od župnika, ga je ta obrnil, ter mu pokazal vrata. Toda posestnik, kateri se je ravnotako čutil gospodarja v župnišču, kakor župnik, se ni dal premakniti, ter povedal župniku par gorkih, katerih župnik gotovo ni pričakoval. Čez nekaj dni je dobil omenjeni dopisnik denar, katerega je bil dal za mašo, po poštni nakaznici z opombo nazaj, da se je brala maša dne 7. m. m. v cerkvi Sv. Petra v Ljubljani (7. m. m. je bila nedelja). Radi verujemo, da se je brala v nedeljo, toda posestnik jo je zahteval in plačal za drugi dan. Končno bi še omenili, da se nam čudno zdi, kakšen pomen je imelo in ima poglabljeno pokopališče v Štepanji vasi? Brez vsakega posebnega dovoljenja je odpeljal tukajšnji cerkovnik, kateri si je v to svrhu nabavil konja, zemljo s pokopališča na svoje dvorišče, tako da so ležale po pokopališču kosti ne do dolgo pokopanih mrličev. Po našem mnenju mora preteči gotov čas, odkar je bil pokopan zadnji mrlič, potem se sme šele po pokopališču kopati in odvažati zemljo, za kar bi se bile tudi višje oblasti lahko nekoliko pobrigale. Iz takega ravnanja od strani duhovščine (da se odvažajo blagoslovljena zemlja iz pokopališča proč), je nam zagotovljeno, da bomo tudi mi (imenovani svobodomislec) gotovo pokopani v blagoslovljeno zemljo, če že ne na pokopališču, pa na cerkovnikovem dvorišču. **Sk.**

Dnevne vesti.

— Odbor zaupnikov narodno-napredne stranke bo imel svojo sejo dne 25. septembra v mali dvorani Narodnega doma. Seja se začne ob 10. dopoldne.

— Ribnikar se v »Jutru« tolaži, da on ne sedi na zatožni klopi, nego dva napredna veljaka. Počakajmo! Sicer je pa že stara navada, da se obtoženi grešniki na ta način trošajo. Tudi dokaza resnice mož danes več ne potrebujemo! Tisto ljudstvo, ki sedi v konsorcijski »Jutra« je se sodilo, — dr. Tavčar in dr. Triller sta obsojena in to posebno tedaj, če se Ribnikarju dokaz resnice popolnoma ponesreči. Poznamo te sodnike, ter se njihovi logiki prav nič ne čudimo. Dr. Rybar, pravijo, sicer ni govoril z ministrom, ali iz besede ministra je pa vendar dobil tiste vtiske, o katerih je Dolfe žlobodral pred sodiščem! Ali se naj s tako logiko prepiramo? Ni vredno!

— Čehi in dr. Susteršič. Slovenski klerikaleci pozdravljajo ustanovitve enotnega češkega kluba. Pozdravljajo ga, a delajo pri tem kisle obraze. Pozdravil ga je posebe še dr. Susteršič. V »Slovenec« je dr. Susteršič se dvigal pesti in je Čehom grozil, a ko je prišel na Dunaj in se je orijental, je pesti utaknil v žep. Celo vsak lemenatar, ki čita le »Slovenec« mora spoznati, da se dr. Susteršič umika. Češke stranke je združilo v enoten klub spoznanje, da je nerodna in nesrečna taktika dr. Susteršiča-koristila samo vladi, Slovonom pa škodovala. Čehi so se združili, da naredijo konec Susteršičevi taktiki. To je čutil in spoznal najbolje dr. Susteršič in grozil je v »Slovenec«, da izstopijo klerikaleci iz »Slov. Enote«, če bi jim Čehi ne hoteli nadalje slediti. A ker so Čehi rekli, da Susteršičevo taktiko ne bo nič, ker je Susteršič spoznal, da ne bo zmagal, je plašč obrnil po vetru. Ker gora ni hotela priti k Mohamedu, je pa šel Mohamed h gori. Čehom je seveda vse ležalo na tem, da ohranijo »Slov. Enoto«, a da bodo Susteršičevi taktiki naredili konec, to ve danes tudi dr. Susteršič in prav zato je nastopil veliko retirado, kajti to že uvideva, da je s svojim krdecem izgubljen, če se loči od »Slov. Enote«.

— Celovski škof. Odkar so prišli na dan denarni škandali celovskega škofa dr. Kahna, se je govorilo, da mu zaradi telesne in duševne oslabilosti vzamejo vodstvo škofijske iz rok in mu postavijo koadjutorja. Sedaj pa se čuje, da hočejo škofa

popolnoma odstraniti. Še imenoma naj ne bo več škof. Poslati ga hočejo v penzijo in imenovati novega škofa. Tudi kandidati za to mesto se že imenujejo in sicer kar štiri: opat v St. Lampretu, pater Kalcher, profesor bogoslovja v Gradcu Haring in dunajski korarja dr. Pflinger in Schnabl. Navedenih kandidatov ne sme slovenska. Značilno je, da se jezikovno zanašajo danes pri kandidatih za mesto celovskega škofa sploh nič več ne upošteva, ne na Dunaju in ne v Rimu. Ena tretjina koroskega prebivalstva je slovenske narodnosti — a nihče se na to ne ozira. Do Kahna so vsi koroski škofje smatrali slovensko, kakor so smatrali slovensko vsi triški škofje do Nagla. Prej je bila jezikovna vsposobljenost predpogoj za imenovanje škofov v Celoven in v Trstu. Ta princip je prišel pri imenovanju dr. Kahna za celovskega škofa vsaj teoretično še v poštev. Kahna se je moral formalno obvezati, da se nauči slovenskega jezika. Izpolnil je to dolžnost seveda po svoje. Naučil se je slovenščine nekako tako in približno ravno toliko, kakor se pri v-jakih kak nemški oficir nauči slovenskega polkovnega jezika. Sedaj, pri izbiri novega celovskega škofa, se pa nihče še ne spominja ne, da je tretjina vsega koroskega prebivalstva slovenske narodnosti. Res, daleč smo prišli.

— Pasivna rezistenca na južni železnici. Z dnem 15. sept. hočejo uslužbenici južne železnice delati po predpisih. Izpolnjevati hočejo veljavne predpise z dobesedno natančnostjo. Ti predpisi imajo svoj poseben značaj. Če se jih železničarji drže in se po njih ravna, kar je pravzaprav njihova dolžnost, pride železnica v najkrajšem času v silno zadrego, kajti zaostajalo bo blago in noben vlak ne bo po pravem času odšel. Če se železničarji ne drže predpisov, stoji vsak posameznik neprestano z eno nogo v kriminalu, a obrat se vrši v redu. Železniški predpisi so taki, da jih železničarji ne smejo izpolnjevati, če naj obrat točno funkcionira. V teh predpisih imajo železničarji mogočno orodje zoper železniško upravo. Kakor hitro začnejo delati po predpisih, je železniška uprava v največji stiski, pa tudi občinstvo ima mnogo zamud in mnogo škoda. S temi predpisi je železničarjem dana priložnost, da lahko delajo pasivno rezistenco, ne da bi jim mogel kdo kaj očitati, saj izpolnjujejo samo svojo dolžnost, če se drže predpisov. Dne 15. t. m. nameravajo železničarji začeti ta boj v namen, da dosežejo uravnavo svojih službenih razmer. Železniška uprava jih je tolažila, da dobe začetkom novembra odgovor na svoje zahteve. Železničarji pa nečejo toliko časa čakati in če se v zadnji uri ne doseže vendarle sporazumljenje, bodo železničarji začeli 15. delati po predpisih, to se pravi pasivno rezistenco. Pri tem postopajo skupno: Zveza uradnikov južne železnice, društvo avstrijskih železniških uradnikov, državna zveza nemških uradnikov in društvo ekspedientov.

— Deželni odbor je oddal zgradbo vodovoda v Gotenici na Kočevskem nemški firmi Hilscher & Hofend v Gradcu.

— Nemci v raju se vtikajo v avstrijske razmere. V Karlsruhe se vrši zborovanje Vsenemcev, na katerem so zastopani tudi avstrijski Nemci. Slavnostni govor je imel protestantski superintendent Klingemann, ki je v svojem govoru rekel: »Der Bundesgenosse Österreich darf nicht tschechisch und slovenisch sein. Kein Dorf im Banat, keine Stadt in Siebenbürgen, kein Gehöft in Österreich darf dem deutschen Volke verloren gehen.« Klingemann je torej rešil avstrijsko nemštvo. Slovanska večina torej ne sme nikdar priti do svoje veljave, do svojih pravic, ker zavezanka Nemčija tega neče. To je dobro, da smatrajo avstrijski Slovani tako bedasto govoričenje nemških Eulenburgerov za izrodke velike domišljivosti. Slovan gre svojo zmagovalno pot, na kateri ga ne bodo ovirale niti nemške »spikelhavbe«. Čudno se nam le zdi, da vlada tako mirno gleda, da se inozemci vtikajo v notranje avstrijske razmere in da avstrijski Nemci prisostvujejo priredbam, na katerih se hujska zoper avstrijske narode. Kaj bi se n. pr. zgodilo Slovonom, če bi bil navzoč pri kaki taki ruski ali srbski prireditbi?

— Občinski odbor idrijski ima v petek, dne 16. septembra ob 6. zvečer javno sejo. Na sporedu je med drugim sklepanje o gradbi nove mestne klavnice.

— Rodbini Turšič, uradniku banke »Slavije« sta umrla večeraj popoldne dva sinčka v starosti 3 in pol leta, ter 7 mesecev. — Naše sozljje težko prizadeti rodbini.

— Potrjen delovalni zakon. Cesar je potrdil v deželnem zboru kranjskem sprejeti zakonski načrt, s katerim se spopolni § 1 postavbe z dne 4. aprila 1890 d. z., zadevajoč vodovodno na-

pravo za delovalno stolno mesto Ljubljano.

— Tudi pod. Cesar je dovolil inženirja Oskarja Smrekarja v Mannheimu, da sme oprejeti in nositi kraljevi arhivi red Sv. Save tretjega razreda in višjih križev velikojovodnega badenškega reda Bertolda I. Corinskega.

Na III. državni gimnaziji se je vpisalo 468 učencev, in sicer v I. razred, ki je razdeljen na tri oddelke, 127; v II. a. — 40; II. b. — 40; III. a. — 34; III. b. — 34; IV. a. — 33; IV. b. — 28; V. razred — 45; VI. razred — 33; VII. razred — 33 in v VIII. razred — 21 učencev.

Turistovski cepin je nek turist v vlakcu z Dovjega do Jesenice v nedeljo, dne 4. septembra t. l. zamenjal. Dotični turist je pisal »Slovenskemu planinskemu društvu«, da mu je na tem, da dobi svoj pravi cepin nazaj. Valed tega se obrača osrednji odbor S. P. D. tem potom na one turiste, ki so se dne 4. septembra t. l. vozili z Gorenjske proti Ljubljani s prošnjo, da naj svoje cepine pregledajo in oni, ki dožene, da ima tuj cepin, naj to naznani osrednjemu odboru, ki mu bo naznanil naslov, kjer dobi svoj cepin.

— Zopet Nemec. Za šolskega zdravnika na goriški gimnaziji in realki je bil imenovan Nemec dr. Leo Wolfer, zdravnik v Gorici.

— Slovenske paralelke. »Gorica« poroča, da se otvorijo na goriški gimnaziji že sedaj slovenske paralelke, ter pozivlja slovenske starše, naj vpišejo svoje otroke v te paralelke.

— Nov ravnatelj na goriški gimnaziji. Dosedaj je bil na goriški gimnaziji za ravnatelja Italijan Simzig. Zdaj namerava vlada ukreniti nekaj še bolj pametnega. Kakor poroča »Soča«, hoče vlada imenovati za ravnatelja na goriški gimnaziji nekega Tertnika, profesorja na realki v Trstu, ki je kljub svojemu slovenskemu imenu zagrozen nemškutar. Torej po italijansko nemškutar! Samo Slovence ne, to je princip, katerega se strogo drži avstrijska uprava.

— Zrakoplovec Rusjan je odpotoval v Pariz, da si tam nabavi nov motor s 50 HP za svoj aeroplan. Za Rusjanov aeroplan se zlasti zanima premožni Zagrebčan Merčep, ki je Rusjanu ponudil pomoč ter se z njim vred odpeljal v Pariz.

— Italijanski biciklisti imajo — »Kasernarrest«! Pišejo nam iz Trsta: Od 4. septembra — dneva italijanskega vandalizma — imajo vsa italijanska društva v Trstu, posebno pa še biciklisti — »Kasernarrest«. Vse gibanje, vse prireditve so jim prepovedane, ali tudi — po pravici govoreno — se nikamor ne upajo, ker dobro vedo, da vlada med Slovenci, od katerih so obkoljeni okoli in okoli, proti njim upravičeno ogorčenje. Za minulo nedeljo so bili napovedali veselice v Bošketu, kamor bi bili imeli priti s svojo fanfaro po mestu. Policija jih je poklicala in rekla, da ni varno izzivati v teh časih razburjenja po mestu s fanfaro, a Bošket je preblizu Sv. Ivana, kjer se ravno isti dan vrši sokolska slavnost. In hočeš, nočeš, so italijanskimi prikrali temu nasvetu ter veselico — odložili. Kakor poroča »Piccolo«, se bo ista vršila prihodnjo nedeljo, kar so Slovenci vzeli na znanje. Kakor smo obveščeni iz verodostojnega vira, se je vršila v soboto popoldne nenadna hišna in društvena preiskava raznih laških biciklistov. Policija je namreč sumila, da pripravljajo neko zaroto proti Slovincem, v slučaju, da jih bi ti poslednji v eventualnem dirkanju napadli. Kakor čujemo, preiskava ni imela nikakega uspeha. Italijanom je svetovati, naj bodo mirni in naj prav nič ne izzivajo po slovenski zemlji. Sedaj se ne morejo in ne smejo ganiti iz Trsta, ker so popolnoma blokirani. Torej, pamet in pohlevnost, ali pa več — »Kasernarrest«!

— Smrt pod avtomobilom. V Trstu je prišla pod dirajoči avtomobil 4-letna Ljudmila Pleteršek. Deklica je bila takoj mrtva.

— Tako mlada. Včeraj dopoldne je skočila 15letna Marija Petronela v Trstu iz okna tretjega nadstropja na cesto. Deklica je kmalu na to umrla.

— Srp prevzročil smrt. V Lači vasi v ptujskem okraju se je nedavno Marija Štampar, roj. Trstenjak, s srpom vrezala v nogo. Štampar se za rano ni nič brigala. Nastopilo je zastrupljenje krvi, valed česar je morala Štampar umreti, zapustivši štiri majhne otroke.

— Samomor. V Materiji v Istriji se je ustrelil praporščak Maksimilijan Toplak od 87. pehotnega polka. Samomorilec je bil sin davnega upravitelja Toplaka v Mariboru.

— Neareča pri prevzemanju gnela. V Pamočah pri Slovencem Gradcu je hotel 22letni hlapec Frane Ferik s pomočjo svojega gospodarja Jurija Marcolija izpolniti gnoj iz hleva. Ko je bil voz naložen, je prijel Ferik

konje za vajeti in sicer spredaj pri gobcu ter šel s hrbotom naprej pred konji. V trenutku, ko se je začel voz premikati, ga je drog voza sunil s tako močjo v želodec, da je takoj apustil konje ter začel tožiti o velikih bolečinah. Ko je prišel zdravnik, je bil Ferik že mrtov.

— Franca strah je provzročil po Zagorju ob Savi — rudniški stroj. Dne 13. t. m. je namreč ob pol 12. uri dopoldne peljal vlak rudniške vozove s kolodvora. Prišedši do mesta na Kotredečco, je dal s piščalko signal, a piščalka ni mogel takoj zapreti. Piščalka je piskala dalje in vsled tega je bilo vse zagorsko prebivalstvo alarmirano. Celo gasilci so hoteli poizvedovati, kje da gori in tudi orožniki so hoteli na pomoč. Šele ko je strojnik pojasnil, da ne more piščalko zapreti, se je občinstvo pomirilo.

— Od doma odšel. Nedavno je odšel od doma slaboumni, 67 let stari posestnik Edvard Krizaj iz Zagorja ob Savi. Mož hodi baje po občinah Blagovica, Krašnja in Lukovica. Kdor izve zanj, naj to naznani dotičnemu županstvu.

— Elektrodiograf »Ideal«, zraven glavne pošte ima od srede, dne 14. septembra do petka, dne 16. septembra sledeči spored: Izlet na oceanske vulkane in kraterje. (Izvir. posnetek.) Oba mladostna prijatelja. (Drama.) Kipar, ki ima lahko delo. (Fantazija.) Terracina pri Rimu. (Nar. posnetek.) Maks razmišljen. (Komično.) Zadnja predstava se ob lepem vremenu vrši na prostem. Dodatek k zadnjima predstavama ob 7. in polu 9.: Maks se uči drsanja na smučih (ski). (Komično.) Prazna zibelka. (Drama.) Luka se uči smrtnega skoka. (Komično.) Vsak torej in petek od 6. do 10. sodeluje sl. »Slovenska Filharmonija«.

— Izgubljenja. Potnik Josip Omerza je izgubil kontrolno knjižico, v kateri je imel za 84 K znak. — Ravnateljeva soproga Adela Cerarjeva je izgubila zlato okroglo brožo. — Gostilničarjeva soproga Ivana Heidergerjeva je izgubila ročno torbico z večjo svoto denarja. C. kr. poduradnik je izgubil staro črno listino s vsoto 20 K in dva kopalna lista.

— Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljal z južnega kolodvora v Ameriko 61 Slovencev, 22 Hrvatov in 25 Macedoncev. — V Zagreb se je odpeljal 12 Hrvatov, na Reko pa 10. Iz Amerike je prišlo 9 Kranjcev.

— »Slovenske Filharmonije« redni občni zbor se vrši, kakor smo že poročali, jutri ob 8. zvečer v hotelu »Južni kolodvor« (A. Seidl); in sicer s sledečim sporedom: 1. Nagovor predsednika; 2. poročilo tajnika; 3. poročilo blagajnika; 4. poročilo preglednikov; 5. bodoči proračun; 6. volitev novega odbora in 7. slučajnosti. — Da se doseže sklepčnost, prosijo se mnogoštevilne udeležbe častitih članov.

Društvena naznanila.

— Slovensko trgovsko društvo »Merkur« opozarja vse trgovske sodružnike, člane in nečlane na sestanko, ki bo v soboto, dne 17. t. m. ob polu 9. uri zvečer v društvenih prostorih. Na sestanku se bo razpravljalo o prireditvi učenih tečajev in plesnih večerov v letošnji zimski sezoni. Ker je ta sestanek zelo važen, upamo mnogobrojne udeležbe.

— Dolenjska podružnica »Prosvete« mora priznati, da jo je presenetilo, ko je videla, kako simpatizira z njo vse novomeško napredno občinstvo, ki se je tako polnoštevilno udeležilo njene veselice v soboto, 10. t. m. in ki je delovalo z vsemi svojimi močmi, da je veselica tako sijajno uspevala. V prvi vrsti pa mora izreči odbor zahvalo vsem cenjenim damam, zlasti gg. dr. Šegulovi, Skaletovi, Hočevarjevi in Kudrovi, ki so največ pripomogle h krasnemu »buffetu«, gd. Slavi Skaletovi, ki je vsestransko pomagala pri veselici, cenjenim igralkam: gd. Mici Šegulovi, gd. Magdi Kastelčevi, in gd. Milici Skaletovi, slavnemu salon-skemu orkestru za prijazno sodelovanje, vsem cenjenim gospodom pevcem, zlasti g. dr. Strašku za solopetje, slavni »Novomeški Čitalnici« za prepustitev prostorov in končno sploh vsem, ki so nam z darovi ali kako drugače priskočili na pomoč. — Odbor »Dolenjske podružnice Prosvete«.

— Telovadno društvo Sokol v Cerknici izreka tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem bratskim društvom I. S. Z. iz Ilirske Bistrice, St. Petra, Postojne, Logatca, Idrije, M. Idrije, Zirov in Cerknega, kakor tudi br. društvom iz Ribnice, Sodražice in Vrhnik, zastopnikom S. S. Z. Ljubljanske in Gorenjske S. Z., da so se udeležili v tako velikem številu »Prvega zleta I. S. Z. v Cerknici«, ter pripomogli s svojim sodelovanjem do tako lepe uspele slavnosti. 4. september bo ostal neizbrisana v spominu cerkniških Sokolov in trištevov! V prijetno dolžnost si šteje nadalje izreči toplo zahvalo vsem onim prijateljem Sokola, ki so na kakršen si bodi način po-

magali društvu, da je bil telovadni prostor dostojno ozaljšan in veselčni prostor tako lepo opremljen. Osobito se zahvaljujemo gg. Zumru in Stergulecu za brezplačno prepustitev prostorov za telovadbo in veselico, vsem onim gg. posestnikom, ki so darovali tako lepe mlaje, vsem gospe in gospodom za njih požrtovalno delo na veselčnem prostoru, vsem p. n. darovalcem in darovalkam lepih dobrotov in donoskov v denarju. Iskrena hvala vam vsem! Vsako podporo, ki ste jo dali Sokolu, dali ste narodu, njemu v procvit in napredek. Na zdar! — Odbor Sokola v Cerknici.

— Sokolska slavnost v Sv. Ivanu pri Trstu. V krasnem Sv. Ivanu, ki je že takorekoč popolnoma združen z Tržaškim mestom, tako, da niti več ne opaziš, kje se nahaja mesto in začnjenja Sv. Ivan, se je vršila minulo nedeljo nad vse pričakovanje vspele in pomenljiva sokolska slavnost Vrdejskega (svetoivanskega) šele eno leto samostojnega Sokola. Najpoprej sta dospela v Sv. Ivan Openski in Prvaški Sokol, ki so se v družbi z Vrdejskim Sokolom podali k sprejemu tržaškega Sokola v Bošket. — Okoli treh popoldne so se tržaški Sokoli pripeljali v kočijah do Bošketa, ker je bil namreč skupni odhod skozi mesto prepovedan — kjer so bili od tam zbrani Sokolov, godbe in velikega števila občinstva navdušeno sprejeti. Ko je v imenu Vrdejskega Sokola pozdravil tržačane brat starosta Grmek in mu odzdravil podstarosta tržaškega Sokola brat dr. Slavik, se je razvil krasen in impozanten sprevod z godbo na čelu do in po Sv. Ivanu na veselčni prostor Narodnega doma. Na telovadnem prostoru, kjer se je nabralo izvanredno veliko občinstva, je nastopil najpoprej moški in ženski naraščaj, potem telovadci in telovadke, kakor tudi posebna vrsta predtelovadcev. Vsa izvajanja so bila tako precizna, da so eni kakor drugi želi od prisotnega občinstva obilo pohvale. Posebno pozornost in občudovanje so vzbujale telovadke s svojim preciznim izvajanjem s kiji. Ploskanja in odobravanja ni bilo ne konca ne kraja. Tudi krasno izvedene skupine so bile od občinstva, ki je bilo že zasedlo vse prostore veselice — z viharim aplavzom sprejete. — Vsekako je ta telovadba dokazala neverjeten napredek in uspeh Vrdejskega Sokola tekom enega leta. Seveda ima na tem res zabeležena vrednem uspehu veliko zasluge načelnik brat Perhavec, ki neutrudno poučuje Sokole in Sokolice. Po telovadbi so nastopila razna pevška društva in vršila se je pozno v noč neprilijena domača zabava. — Na sokolski slavnosti je sodeloval tudi Svetoivanski cerkveni zbor, ki je bil viharo aklamiran. Ob devetih zvečer je odkorakal tržaški Sokol po sredini mesta pred Narodni dom. Na ulici nahajajo občinstvo je sicer začudeno gledalo korakajoče Sokole, a žal jih ni nikdo niti z besedico. Kmalu za tem odšli so tudi Openski in Prvaški Sokoli, medtem ko so se svetoivanci zabavali še pozno v noč. — Krasen uspeh Svetoivanskega Sokola naj bo v spodbudo drugim Sokolom tržaške okolice, katerim naj služi v izgle, koliko se da doseči s trudom, vstrajnostjo in pri potrebni disciplini. Na zdar!

Prosveta.

— Slovensko deželno gledališče. Pri dnevnih blagajničarki ge. Češarkovi se je priglasilo več gospodov in dam za sedeže v bodoči sezoni, a s pripombo, da si šele premislijo in odločijo kasneje. Ravnateljstvo gledališča nas je naprosilo, da javimo sledeče: Dosedanje gg. abonente se je v »Slov. Narod« že opetovano pozvilo, naj se odločijo takoj, ker se priglašajo drugi in novi abonente za krajne in ostale najugodnejše sedeže. Čakati torej ni mogoče več ter se morajo za to abonente zadnji čas do nedelje odločiti. Po nedelji se bodo sedeži odajali onim, ki prej pridejo. Zaradi smrti in drugih dogodkov v rodbini je par ložnih posestnikov za letos svoje lože odpovedalo. Te lože v prtiličju na levo (polletno 193 K), v I. nadstropju (polletno 229 do 243 K) in v II. nadstropju (polletno 47 do 75 K) so zdaj novim abonentom na razpolago. Tudi se je vnel zopet boj za nepar-predstave, dasi bodo par-predstave popolnoma iste in docela enakoštevilne. Sezona se odpre dne 1. oktobra z dramsko predstavo je nepar-abonente; druga predstava je v nedeljo popoldne (izven abonenta, za lože nepar) ter se uprizori drama s petjem in godbo; tretja predstava pa bode v nedeljo zvečer ter se uprizori za par-abonente glasbeno delo, ki se v torek za nepar-abonente ponovi. Večjo večino predstav bodo tvorile za abonente obeh vrst opere in operete brez najmanjšega razločka. — Drama pa se bode gojila v tem večjem obsegu, čim večje bo občinstvo. — Dramski repertoar obsega letos celo grozno efektivni, na-

animivih literarnih in modernih, aktivnih iger, čijih privlačnih sila se je izkazala že na najboljših odrih. Za popoldanske nedeljske predstave se izbere klasične, ljudske in mladinske igre, večinoma s petjem in godbo. Končno naglasimo iznova, da se bo — kakor doslej — vršile predstave redno vsak teden štirikrat (s popoldanskimi petkrat) od 1. oktobra 1910 do 31. marca 1911 brez zadržka in ovir.

Narodna obramba.

Družba sv. Cirila in Metoda je prejela iz Drage (okraj Kočevje) 5 kron 5 vin. z geslom: »Spomniti se, brata blaga, da je tu slovenska Draga! Na slovenskem vseposod — šol slovenskih dajta nam Ciril - Metod! Hvala!

O nabiralnikih C. M. družbe. Piše se nam: V eni zadnjih števil »Sl. Nar.« sem čital o nabiralnikih družbe sv. Cirila in Metoda in videl, da se v kavarni »Balkan« v Trstu veliko več nabere kakor v restavraciji. Zakaj se zbere ravno v restavraciji v Balkanu tako mala vsota? Jaz imam priložnost to opazovati, ker sem večkrat tam. Nabiralnik stoji po navadi v kakem kotu, da ga nobeden ne vidi; ves zaprašen je, kar je znamenje, da ni nikoli postavljen na kako mizo, da bi ga občinstvo videlo. Šele na zahtevo ti ga priinese natak s kake visoke omare in mora poprej prah z njega stresiti in ga očistiti, da ti ga more na mizo postaviti. Ko si spustil notri kaj evnika, ga zopet odnese, dokler ga kateri ne zahteva. Računski listki, ki nesejo lepo vsoto družbi, so tudi redki v restavraciji Balkan. Plačilni natak jih nima. Račun mi je napisal na nemški listek, ko mu rečem naj mi stori na računski listek Ciril - Metodove družbe ni pa da listek z reklamo za Wiener Friseur Salon. Na moje zahtevanje mi prilepi vsaj znamko »Ptuj«.

Slovanski Jug.

Po vzoru Riemanjeev. V Sužurju in Dalmaciji so od pamtveka imeli staroslovski božjo službo. O božiču lanskega leta pa so na škofov ukaz izgnali častljiv staroslovski jezik iz cerkve in ga nadomestili z latinskimi. Ljudstvo, ki je smatralo staroslovsko bogoslužje za svojo najdražjo svetinjo, je bilo seveda utaljeno v svojih najsvetnejših čustvih ter je takoj sklenilo, da ne bo več zahajalo v cerkev, dokler se bo božja služba vršila v latinskem jeziku. In tega sklepa se dosledno drži vse prebivalstvo brez izjeme — staro in mlado, moški in ženske. V cerkvi bere mašo župnik, toda nikogar ni v cerkvi, da niti cerkovnika in ministranta ne more dobiti. Zvonit mora sam, drugače molče zvonovi. Ker župnik ni mogel dobiti ministranta, a je predpisano, da se brez ministranta ne sme služiti maše, župnik dlje časa sploh ni opravljal božje službe. Končno je škof dal župniku dovoljenje, da sme brati mašo, ne da bi mu kdo stregel pri nji. In prva taka maša je bila napovedana na cesarjev rojstni dan, češ, ta dan bo ljudstvo moralo priti v cerkev, ker se ga sicer lahko obtoži — veleizdajskih tendenc, češ, da je demonstrativno izostalo od službe božje, ki je bila za cesarja od njegovega rojstnega dne. Toda ljudstvo ni šlo na te limanice. Na znak zvona, zvonil je sam župnik, se je narod zbral na bližnjem holmu ter tam opravil svojo pobožnost. In tako je župnik tudi to pot ostal sam v cerkvi brez vernikov, brez ministranta in brez cerkovnika.

Volitev v dalmatinskem veleposvetstvu. V ponedeljek je bila v Dalmaciji nadomestna volitev v veleposvetstveni kuriji na mesto pokojnega poslanca Milića. Hrvaška stranka je kandidirala dr. Gaja Bulata, Italijani pa dr. Dojmia. Izmed 418 volilcev jih je glasovalo 271. Od oddanih glasov jih je dobil dr. Gaj Bulat 186, Italijan dr. Dojmia pa 85. Izvoljen je torej bil dr. Bulat. Naprednjaki so v smislu sklepa strankinega vodstva glasovali za kandidata hrvaške stranke.

Kmetska revolta v Vidoveu. Prebivalci vasi Vidovec in Markuševci so se že leta in leta pripravili radi posesti nekega gozda. Oblast je posest gozda prisvojila Markuševcem, kar pa Vidovčanom ni bilo po volji. Zato so kratkoma gozdi okupirali. Posledica tega so bili neprestani pretepi med Markuševci in Vidovčani. Da se napravi konec tem nevdržljivim razmeram, je oblast sklenila, z oboroženo silo Markuševcem pripomoči do posesti njihovega gozda. V to svrhu odposlana komisija je ob asistenci 40 orožnikov in ene stotnije vojske inštalirala Markuševce v posest dotičnega gozda. Toda komaj je komisija odšla, so se Vidovčani zopet polastili hoste. V petek je oblast vsled tega zopet morala poslati orožnike na lice mesta. Toda Vidovčani se niso dali kar tako ugnati, marveč so napadli orožnike s kamenjem, orožniki pa so jeli streljati. Kmetič Štefan Večerin se je zgrudil

mrtev na tla, kmetico Jago Večerin je zadela krogla v prsi, a štetoletni ranjencev se ni dalo takoj dognati. Ko so kmetje uvideli, da je stvar vendar bolj resna, kakor so si domisljevali, so se jedro umaknili. In odlej bodo menda Markuševci lahko mirno živeli svoj gozd. Če pa se bo dosedanje sovraštvo med Vidovčani in Markuševci spremenilo v ljubezen in prijateljstvo, to pa je drugo vprašanje.

Izpred sodišča.

»Duševno stanje« celove hočejo preiskati. Kakor smo že poročali, je osel artista Bellinga, ki nastopa na Dunaju pri »Ronacherju« težko poškodoval nekega siromaka Haslachera. Ker je Haslachcher zahteval od Bellinga odškodnino, je njegov zastopnik dr. Samuely predlagal pri okrajnem sodišču v Leopoldstadtu, naj se mu pripusti dokaz, da je osel krotka, prijazna in zdrava žival. Okrajni sodnik dr. Viditz je ugodil temu predlogu. Tozadevno dokazovanje se bo vršilo na živino-zdravniški visoki šoli. Ker je izvedenec prof. dr. Schmidt izjavil, da mora v to svrhu osla dva dni neprenehoma opazovati, se je dr. Samuely dogovoril s ravnateljem »Ronacherja« Steinerjem, da osel dva dni ne bo nastopil in da bodo v tem času preiskavali njegovo »duševno stanje«.

Zapuščina berača. Z interesantnim slučajem se je bilo dunajsko porotno sodišče bavilo. Pri cestnih prometnih Karolu in Mariji Czerny je dalj časa stanoval neki star berač. Ko je berač umrl, so ljudje zapazili, da pometalčeva rodbina preveč denarja izdaja. Kmalu je prišel dober prijatelj, ki jih je ovadil. Preiskava je dognala — siromaka sta tudi sama priznala, da je berač, ki je vedno prosil pri cerkvenih vratih, zapustil dve hranilni knjižici z vlogo 6176 K in 80 kron v gotovini. Ta denar sta si Czernyjeva prilastila. Za 1000 K sta si kupila opravo, za 700 kron perila in obleke, 2497 K 65 vin. so našli še pri njih. Obdolženca sta sicer trdila, da jima je berač ta denar zapustil, ker je večkrat rekel, da bo denar njihov, če umrje. Država pa ni bila s tem zadovoljna. Ta je zahtevala, naj porotniki obsodijo zakonski par. Tega pa porotniki niso hoteli storiti. Porotniki so mislili, da je boljše, da imata ta dva siromaka denar, ki sta dolgo časa skrbeli za umrlega berača, nego pa nikdar siti fiskus.

Pravoverna Žida v Trstu. Vsako leto pred židovskimi prazniki je opaziti na tržaških ulicah popolnoma nove obraze povsem tujih ljudi. To so praznoverni židovski trgovci v dolgih kaftanih in s kodrastimi lasmi okrog čela, ki so prišli v Trst iz Galicije, daljne Rusije in še bolj oddaljenih dežel. V Trstu nakupijo cele butare ceder, ki jih rabijo pri svojih verskih obredih. To cedrovino pripeljejo na tržaški trg trgovci in barantači iz Levanta, ki napravijo vsako leto izvrstno kupčijo, na ručun omenjenih Židov. Tako sta se dobila na tržaškem semnju dva eksotična gosta, 70letni Baruch Kramer iz Galicije in 34letni Abraham Lindner iz Jafe. Moža pa najbrže ne bosta več prišla na tržaški trg po cedrovino, kajti tržaška fakinaža je njima tako zagodla, da bodeda pomnila celo življenje. Pravoverna Žida sta se namreč hotela v petek v kakem kopališču pošteno očistiti. Kot tuja seveda nista mogla najti nikakega kopališča, zato sta vprašala nekega tržaškega prekanjenca, kje bi se mogla okopati. Tržačan je kopeli potrebna možakarja peljal naravnost k morju, pokazal z roko na široko vodo, češ, tu se skupljita. Tržačan je odšel, Abrahamova potomeca sta se pa počasi slekla. Ravno sta nameravala stopiti v pristnem Adamovem kostumu v morje, ko se je pojavil na obzoru stražnik s četo tržaške fakinaže. Ob velikem vpitju spremljačoe sodrge je odgnal stražnik uboga grešnika na policijo in od tu v zapor k okrajnemu sodišču. In v ponedeljek sta se morala preganjana Žida zagovarjati radi pohujšljivega vedenja. Sodnik je bil prepričan, da moža nista nameravala pohujšati Tržačanov, kajti to bi bilo tudi precej težavno, zato je oba oprostil. Žida sta bila tako vesela oprostitve razsodbe, da sta hotela po vsi sili poljubiti gospodu sodniku roko.

Razne stvari.

Vohunstvo. Par let sem vohunstvo kaj lepo cvete. Aretiranih je bilo več vohunov raznih evropskih držav, samo o Angležih se ni nikdar čulo, da bi vohunili. Nedavno so pa Nemci aretirali v Emdenu tudi dva Angleža radi vohunstva. In kakor se zdaj poroča, je zaprla nemška policija več Ircev, ki so bili v zvezi z aretiranimi Angležema. Nemška vlada je izdala radi angleških vohunov zelo strogo odredbo glede strahenja utrianih otokov v Severnem morju.

* Moderni princenja. V prejšnjih starih dobrih časih so živeli prave princenje tako, da se skoro nikdar niso pokazale v javnosti. Če pa je bila katera valed raznih okoliščin vendarle prisiljena pokazati se v javnosti, tedaj se je že tako majestetično vedla, da se je navaden človek niti ni upal pogledati. Dandanes pa se čuti, da je tudi že na nekaterih dvorih začela pihati druga, bolj demokratična sapa in zlasti nekatere princezinje hočejo veljati za »demokratke«. V dokaz tega sledeči dogodek: Pred nekaj dnevi je stopila na pariški Bulevard mlada, elegantna dama, vselega obraza in jasnih oči. Kdor je imel dober sluh, je lahko slišal, da je dama veselo poživigavala. Stopila je v največjo porcelansko trgovino na Bulevardu. Trgovski nastavljenici so kar tekmovali, kateri bo elegantni, veseli in smejoči se dami pokazal kaj boljšega. Ko je dama pregledala blago, je začela izbirati. Najprej je izbrala krasno posodje za čaj, potem razno belo in poslikano najdragocenejšo namizno posodo. Izbrala je bila toliko dragocenih stvari, da so se uslužbenici začeli spogledavati. Ko je slednjič dama nabrala, kar ji je pozeležo sree, je pristopil medčasno poklicani šef, ki je ponižno vprašal, kako naj zaznamuje kupljeno posodo. Dama vzame iz male knjižice košček papirja, nariše hitro s svinčnikom nekaj nanj ter ga izroči trgovcu, rekoč: Zelim, da napravi te tako znamenje. Trgovec je bil presenečen, kajti na papirju je videl kraljevsko krono. Ker je mislil, da ima pred seboj kako zvito sleparko, jo je vprašal za njeno ime in za njen stan. Elegantna dama se je veselo zamejala in z zvonom glasom zapela trgovcu na uho: »Jaz sem princeznja Marija, hči grškega kralja Jurja in nevesta velikega kneza Jurja Mihajloviča. Kajne, vi ste mislili, da sem kaka koketka?« Ko je to izgovorila, je smeječ odšla, nastavljenici in gospodar so pa debelo gledali za njo.

* Listina o razdejanju Jeruzalema. V Gornjem Egiptu se je baže našla latinsko pisana listina, obsegajoča petdeset vrst, v kateri je na kratko opisano obleganje Jeruzalema leta 69/70 po Kr. To bi bila potem prva verodostojna listina o zgodovinskem razdejanju Jeruzalema.

* Zalno leto v Vatikanu. »Berliner Tagblatt« poroča, da je papež Pij X. določil, da se ne bodo v prihodnjem letu vršila nikakr romanja v Rim. S tem hoče papež osvedočiti, da protestira in žaluje, ker se bo slavila 40letnica, ko se je Rim povzdignil za glavno mesto združene Italije. V tem letu tudi ne bo zboroval konzistorij in nobenega ne bodo za svetega ali blaženega proglasili. Nove kardinale bodo imenovali zaradi tega še letos in sicer meseca novembra ali decembra.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dr. Pacak pri ministrskem predsedniku.

Dunaj, 14. septembra. Ministrski predsednik baron Bienerth sprejme danes popoldne bivšega češkega ministra - rojaka dr. Pacaka.

»Poljski klub« pozdravlja ustanovitev enotnega češkega kluba.

Praga, 14. septembra. V večerajšnji seji komisije, izvoljene, da sestavi pravila za enoten češki klub, je prečital predsednik Mastalka pismo načelnika »Poljskega kluba« dr. Glombinskega. V tem pismu pozdravlja dr. Glombinski ustanovitev enotnega češkega kluba naglašajoč, da je takšen klub v interesu parlamenta in parlamentarizma samega.

Poljaki in enoten češki klub.

Dunaj, 14. septembra. »Polnische Post« piše o ustanovitvi enotnega češkega kluba in pravi med drugim: Novi enotni češki klub bo brez dvoma usvojil novo taktiko, pred vsem pa bo stremil za tem, da se izogne vsakemu pogubnemu radikalizmu. Poljaki niso za slovansko blok - politiko in smatrajo razdelitev parlamenta v slovansko in neslovansko skupino za škodljivo in pogubno. Njihovo načelo je bilo vedno, da se naj zmerni Slovani in Nemci ramo ob rami bore proti radikalnim Nemcem in Slovanom. (Vedno stara poljska politika!)

Institucija enoletnih prostovoljcev ostane.

Dunaj, 14. septembra. Vest nekaterih listov, da namerava vojaška uprava odpraviti institut enoletnih prostovoljcev, ne odговarja resnici.

Južna italijanka in uradniki.

Dunaj, 14. septembra. V ravnateljstvu južne železnice se vrše vsak dan važne seje. Kakor se govori, namerava ravnateljstvo ugoditi zahtevam uradnikov in sicer s 1. novembrom. Glede gibanja med uradničtvom se je dognalo, da je središče agitacije Maribor.

Kolera.

Dunaj, 14. septembra. V bolnici so sedaj samo tri osebe, ki so bolne na kolero in sicer: Ana Gasselhuber, njena hčerka in Fran Travnicek. Vsem trem se godi razmeroma dobro. Neki odlični zdravnik se je izrazil, da se je nedvomno dokazalo, da se nahaja na Ogrskem cela vrsta nevarnih kolerskih ognjišč. Zato je treba strogo paziti na potnike, pred vsem pa na jestvine, ki prihajajo z Ogrskega. Občinstvo se naj pred vsem čuva, da ne bo v teh časih vživalo zelenjadi, prihajajoče iz Ogrske. Zdravnik je mnenja, da se bo na Dunaju prigodilo še več slučajev kolere.

Dunaj, 14. septembra. Policija je hotelo ukazala, da morajo nemudoma naznaniti oblasti vsakega potnika, ki pride z Ogrskega. Vsakega takega potnika preišče zdravnik. Po preiskavi ostane potnik še 5 dni pod zdravniškim opazovanjem.

Dunaj, 14. septembra. Vlada namerava napraviti sanitetske ambulatore za potnike iz Ogrske v Bruku na Litvi, na Pragerskem in v vseh istrskih pristaniščih.

Praga, 14. septembra. »Pravo Lidu« javlja, da je v Olomucu obolel nek vojak na kolero.

Konstituiranje enotne hrvaške stranke.

R. — Zagreb, 14. septembra. Včeraj popoldne ob 5. je imela hrvaška - srbska koalicijska seja, da odobri program nove enotne hrvaške stranke. Navzočih je bilo 30 bivših poslancev koalicijske. O novi stranki sta referirala dr. Tuškan in imenu hrvaške stranke prava, dr. Lorković pa v imenu napredne stranke o programu nove stranke. Oba sta izjavila, da njuju stranki sprejemata program nove stranke. Na to so prijavili tudi izven strank stoječi bivši poslanci dr. Badaj, dr. Hinković, Babić - Gjalski, Roje in dr. Kršković, da vstopijo v novo stranko. Pri konstituiranju nove stranke je bil izvoljen za predsednika dr. Gaga Tuškan, za podpredsednika pa dr. Badaj, dr. Mažuranić in dr. Lorković.

Stavka poljskih otrok — protest proti Nemcem v Galiciji.

R. — Krakovo, 14. septembra. Občina Knihinin-Kolonija v Galiciji je v rokah nemških priseljencev. Nemška večina v občinskem odboru je spravila poljsko šolo v neko napol razpadlo hišo, za nemško šolo pa je zgradila krasno novo poslopje. Domačini so nekaj časa mirno prenašali to nemško »pravico«, sedaj pa so se zganili ter sklicali protestni shod, na katerem so zahtevali, da se za poljsko šolo takoj preskrbi primerno in dostojno poslopje, sicer da Poljaki odgovore na to s stavko šolskih otrok. Tako si upajo nastopati nemški pritepenci v Galiciji, kjer so neomejeni gospodarji v deželnem odboru in deželnem šolskem svetu — Poljaki!

Ogrsko posojilo.

Budimpešta, 14. septembra. Vsi listi danes obširno razpravljajo o dejstvu, da se je ogrsko državno posojilo ponesrečilo na Francoskem, ter zaradi tega ostro prijemajo vlado. Kako si bo sedaj vlada pomagala iz zagate, se ne ve. Govori se, da namerava izdati novo ogrsko kronsko rento, ki bo jo skušala placirati doma in v inozemstvu. Nekateri listi zatrjujejo, da je vlada glede posojila že stopila v dogovor z avstrijsko Rothschildovo skupino in da je njene odposlance že povabila na pogajanja v Pešto.

Viljem vendarle pride na Ogrsko.

Dunaj, 14. septembra. Po poročilih iz Berolina ostane vkljub razsirrjajoči se kolero na Ogrskem program potovanja cesarja Viljema na Ogrsko popolnoma neizpremenjen.

Novi angleški poslanik v Belgradu.

London, 14. septembra. Angleški poslanik v Stuttgartu Paget je imenovan za poslanika v Belgradu.

Odpočkan poslanik.

New York, 14. septembra. Vlada Združenih držav je odpočkalcu svojega poslanika, akreditiranega pri republiki Panama.

Gospodarstvo.

Nemški vpliv na rusko trgovino. Skoraj vso rusko eksportno in importno trgovino vodijo nemške firme. To dejstvo je pred vsem povzročeno s tem, da ruska trgovina ne goji nikakršnih v trgovini običajnih odnošajev napram inozemstvu in da tudi ne skrbi za to, da bi imela inozemska trgovina moderne informacijske vire na razpolaganje. Vseled tega imajo informacijski posel v Rusiji Nemci v rokah. V Lodzu so ustanovili prvo informacijsko pisarno za Poljake in Rusije. To je informacijska pisarna S. Klaczka, ki je začela v malem obsegu ter se sčasoma holosalno razvila. Zvenala se je in informacijsko pisarno »Pallas« v Rigi, na to se je pa zvenala še z najzatrnej-

šo nemško informacijsko pisarno Lesser & Liman, Berolin - Dunaj. Tako okrepljena je firma »Družba S. Klaczka & Co.« preprežla vso Rusijo s svojo organizacijo in tvori trgovskem mogotem faktor v ruskem trgovskem življenju. Pri vsakem koraku se vidi, da nemški vpliv na Ruskem raste, dočim vstaja Slovan pri svojem »far niente«. Ravnotako interesantno stvar odkriva »Dziennik Kijowski«, ki v nekem članku pledira za ustanovitev organizacije kmetovalcev, ki goje sladkorno peso, in sicer za Ukrajino, Podolijo in Volgo. V teh pokrajinah so namreč nemške firme popolnoma organizirale gojenje sladkorne pese in koncentrirale v svojih rokah s tem, da dajo kmetovalcem semena ter jih za to pogodbeno zavežejo — celo za dolge termine — da dobavljajo samo njim peso, seveda za jako nizko ceno. Te firme so torej posredovalke med ruskimi sladkornimi fabrikami in kmetovalci ter zaslužijo lep denar. Ko so kmetovalci spoznali to dejstvo, so se začeli samostojno organizirati. Ta organizacija se more pa le polagoma izvršiti, ker so kmetovalci za dolgo dobo obvezani napram nemškim firmam. Seveda igra tu tudi kreditno vprašanje veliko vlogo. Toda to je le majhen del odvisnosti. Ze omenjena dejstva pa pričajo, kako slabo so Rusi gospodarsko organizirani in kako potrebno je, da se slovanski narodi bolj spoznavajo in gospodarsko zblizujejo.

Koliko denarja pošljejo izseljenci iz Amerike. Ameriška komisija za izseljence je predložila kongresu ameriške »Unije« poročilo o denarnih pošiljstvih izseljencev v svojo staro domovino. Posamezne države participirajo sledeče: V Italijo pride vsako leto 425 milj. kron, v Avstro-Ogrsko 375 milj., v Rusijo 125 milj., v Anglijo 125 milj., v Norveško, Švedsko in Dansko 125 milijonov, v Nemčijo 75 milj., na Grško 25 milj., v ostale balkanske države 25 milj., na Japonsko 25 milj. in ravno toliko v Kino.

Prošnja za notiranje. Hrvaška eskontna banka v Zagrebu je po avstrijski »Länderbanki« vložila pri dunajski borzni zbornici prošnjo za notiranje njenih 20.000 akcij po 400 kron v uradnem kurzem listu dunajske borze.

Česka eskontna banka je kupila na Dunaju kiso, Schottenring št. 1, za 1.400.000 kron, da ustanovi tam menjalnice.

Električna železnica Dunaj - Požun zagotovljena. Z Dunaja poročajo, da je električna železnica Dunaj - Požun zagotovljena. Mejni temeljni kamen polože na dan cesarjevega godu 4. oktobra.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Ceno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljanja se priporoča raba mnogo desetletij dobro znanega, pristnega »Mollovega Seiditz-praška« ki se dobi za nizko ceno, in kateri vpliva najbolj trajno na vse težkoče prebavljanje. Originalna škatljica 2 K. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekarnar A. Moll, c. in k. dvorni zalagatelj na Dunaju, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati Mollov preparat, zaznamovan z varstveno znamko in podpisom. 91

Umrli so v Ljubljani:

Dne 7. septembra: Adolf Mozeč, sin zidarskega polirja, 9 mesecev, Poljanska cesta 49.

Dne 9. septembra: Hugo Schatzer, pleskarjev sin, 1 mesec, Hranilnična cesta 13.

Dne 11. septembra: Anton Prosen, rejenček, 2 meseca, Streliška ulica 15.

Dne 12. septembra: Friderik Suisandl, pomožni uradnik, 73 let, Japljeva ulica 2.

V deželni bolnici:

Dne 8. septembra: Alojzij Rus, rejenček, 2 leti.

Dne 9. septembra: Katarina Šutej, žena 1/2 zemljaka, 45 let.

Dne 10. septembra: Marija Zaveršek, delavčeva žena, 48 let. — Leopold Mahkota, delavec, 46 let. — Franciška Škrabelj, žena sedlarskega pomočnika, 31 let — Fran Zabukovec, mizarški pomočnik, 18 let.

Dne 11. septembra: Stanislav Kavčič, sin paznika, 11 let. — Anton Sifrar, kaplan, 27 let. — Danica Dolničar, hči restavraterja, 12 let. — Cecilija Reihart, hči eiganskega godbenika, 4 mesece. — Matija Dragar, dtnar, 72 let. — Helijodor Korenčan, sin krojaškega pomočnika, 6 let.

Meteorološko poročilo.

Vreme od marca 1902. Srednji letni dež 730-0 mm

mesec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
13.	2. pop.	732-1	19-9	sr. jvzh.	oblačno
14.	9. zv.	732-6	18-2	brzvetr.	dež
14.	7. zj.	732-6	15-1	sl. svzh.	oblačno

Srednja večerajšnja temperatura 16-4, novm. 15-2. Padavina v 24 urah 122 mm.

Prigovarjamo našim rodbinam
kolinsko cikorijo.

Že stoletja znani

MATTONI

GISSHÜBLER

naravno

alkalična kislina

kot podpirajoče sredstvo

pri zdravljenju v Karlovi varih,

Marijinih laznih, Franciskovih laznih

vedno sijajno preizkušena,

Zlata svetinja

Berolin, Pariz, Rim itd.

Najboljše zdravilo

čistilo za

Seydlin

dobiva se

iz

O. SEYDL

Stettin, ulica 7.

Kemik dr. ing. Hirsch, Olomouc. Ke-

mično-tehnična preiskava je izpričala, da je

„Seydlin“ prav izvrstno uporabna ustna

voda, ker so njeni podatki popolnoma ne-

škodljivi in se 2 njo lahko razkužuje.

Proti prahajem, luskinam

in izpadanju las

deluje najboljša priznana

Tanno-chinin tinktura

za lasi

katera okrepuje lasišče, odstranjuje

luske in preprečuje izpadanje las.

1 steklenica z navodilom 1 krono.

Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot

dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil,

medic. mil, medicinski vin, specializirani,

najfinjših parfumov, kirurških obvez,

svežih mineralnih vod itd.

Dež. lekarna Milana Leusteka

v Ljubljani Realijska cesta št. 1.

poleg novozgrajenega Fran Jožefovega

jubil. mostu.

Ivan Martelanc

stavnji mojster v Barkovljah št.

274 pri Trstu,

ki mu je pred leti kap prebavila

prav oslabila, se ima samo žele-

čni tinkturi lekarnarja Picco-

lija, c. kr. dvornega dobavi-

telja v Ljubljani zahvaliti, da je

želedec zopet spravil v red in jo

iz hvaležnosti najtopleje priporoča.

FLORIAN

ga ni!

Po njem ti jed diši,

Želedec ne boleha

In glava ne boli!

Zahtevajte izrečno „FLORIAN“!

Zavračajte ponaredbi!

Ljudska kakovost liter K 2-40.

Kabinetska kakovost „ 4-00.

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Postavno varovano.

Šte 3100

težkih konj

6-8 let starih, lupi taboj

JOS. ŠKERLJ, špediter

Ljubljana, Dunajska cesta.

Starejša gospodična

z najboljšimi izpričevali želi

kot gospodinja,

hišna gospodična ali hišničarica

v večjem hotelu dobiti službo.

Kje, pove upravništvo »Sloven-

skega Naroda«.

Prostor v mestu s pre-

dajo vina, žganja, piva

ter posode

se odda le podjetniku 3104

penzionistu

učitelju ali uradniku proti kavciji z

blagom vred v najem. — Pisma pod

„9999“ na upravn. »Slov. Naroda«.

Sprejme se gojenko trgovskega tečaja

na hrano in stanovanje.

Separirana soba in klavir na razpolo-

Kje pove uprav. »Sl. Naroda«.

Na Marije Terezije cesti sprejmeta se

2 dijaka ali gospodični

na hrano in stanovanje; lahko tudi

brez hrane. 3095

Kje pove upravništvo »Slovenskega Naroda«.

Sprejme se takoj

pri gradnji ceste na Gorjem Jezeru

pri Rečku 3102

50 dobrih delavcev

proti dobri plači.

Sprejme se le pride in umne delavce, kateri so

že vajeni delati pri cesti. 3102

Za slabokrvne in prebolele

je zdravniško priporočeno črno dal-

matinsko vino 3093

Kuč

najboljše sredstvo.

4 steklenice (5 kg) franko K 4-.

Br. Novakovič, Ljubljana.

Na izbiro pošilja

resnim naročnikom

bluze — krila — perilo

domače in cestne halje, predpasnike,

otroške obleke, klobučke in čepice,

krstne oprave ter vsako konfekcijsko in

modno blago

M. Kristofič-Bučar

Ljubljana, Stari trg 28.

Priznana najboljša blaga. Cene nizke.

Naročila tudi po meri.

Karla Schenerja

cerkvenega ključarja, poveljnika meščanske garde, častnega člana

požarne brambe, bivšega župana in mestnega svetnika, bivšega

obč. in cestnega odbornika, posestnika, gostilničarja in mesarja

danes ob 6. uri zjutraj po dobi in zelo mučni bolezni, previdnega s

toložili sv. vere, v starosti 65 let poklicati k sebi v bolnišnici.

Pogreb predpravega rajnika bo v četrtek, dne 15. septembra

ob 4 uri popoldan iz hiše žalosti Krško št. 104, na pokopališču

Sv. Križa v Krškem.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v raznih cerkvah.

Predpravega pokojnika priporočamo v posebno molitev in

prijazen spomin. 3105

V Krškem, dne 13. septembra 1910.

Alojzija Schener, soproga. — Marija Schener, roj. Schener, hči.

— Josip in Frano Schener, brata. — Anton Schener, častni upravitelj zet. — Mila, Anica, Tosa Schener, vnuki.

Šte 3100

meblirano sebo

ovestila, s posrednim vstopom v bližini

glavne pošte. Cena je postrežena stvar.

Ponudbe pod „K. U.“ na upravn.

»Slov. Naroda«.

Labek, enovprežni voz

priglasen za prevažanje sifona in rabljene

manufakturne štelaze

ter

velika, steklena vrata

lupi ALOJZIJ GERAR, trgovec v

Lahovici. 3097

V Zagrebu v sredini mesta se dajo

od 1. novembra naprej v najem

prodajalniški

prostori

v katerih je že preko 50 let trgovina z

lesnim, ribniškim in košarniškim blagom.

Vprašanja na B. Božićevića,

Zagreb, Jelačićev trg 18. 3017

Hatakarica

išče službe na račun.

Ponudbe naj se pošljejo 3090

Tinka, poštno ločilo, Ljubljana.

Vabilo

izrednemu občnemu zboru

Kmetijske posojilnice na Vrhniki

registrirane zadruge z omejenim poročilom

ki bo 3093

v sredo, dne 21. septembra t. l.

ob 3. uri popoldne v združni

pisarni na Vrhniki.

DNEVNI RED:

1. Poročilo ravateljstva.

2. Volitev 1 člana v nadzorstvo.

3. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

načelnstvo.

VABILO

na

občni zbor

Zadružne tiskarne v Krškem

registrirane zadruge z omejeno zavezo

ki so bode vršili 3103

v četrtek, dne 29. septembra 1910 ob

3. uri popoldne v združni pisarni

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelnstva.

2. Potrjenje letnih računov in bilance.

3. Volitev upravnega sveta in nad-

zorstva.

4. razdružitve in likvidacija zadruge.

5. Razni nasveti.

Upravn. svet.

Pripomnja: Ako bi na določeno uro

sklicani občni zbor ne bil sklepčen, vrši se

pol ure kasneje drugi občni zbor s prvotnim

sporedom, ki sklepa brez ozira na število

navzočih združnikov.

Sanitas

odlikovano najboljšo razkuševalno

pleskanje proti nalezljivim boleznim,

za stranišča itd.

Samoprodaja

August Pust,

Poljanska cesta 7.

Šte 3100

VEC 400

600

Najboljše gumipomočurobu

sufi hrdita

ANT-TOMEČ

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

izvoz sukna

ulumpoku

(Češka)

Šte 3100

Enodstropna vila

na lepem prostoru,